

Hvala še enkrat za postavitve v soboto. Bila mi je takšno darilo! Prinesla mi je nove uvide, prišla sem v stik z mnogimi občutki ... Velikokrat se v mislih vračam tja in črпам navdih za drobne premike.

Maja

Odpirajo se mi stvari, ki sem si jih lahko le predstavljala. Čutim in začenjam tudi razumeti, kaj je svetloba, kaj ljubezen in poklon. Ko je tako močna, bolečina zares izgublja moč in pomen. Po šestih letih sem prvič vso noč prespala brez zamašenega nosu in zbujanja zaradi občutka dušenja. Od postavitve sem veliko pričakovala, a dobila še več.

Brigita

Po postavitvi sem čutila, kot da bi del bremena odpadel z mojih ramen. Počutila sem se bolj stabilno in poravnano. Zdi se mi, da življenju počasi puščam njegov tok in se prepuščam. In zaupam. Po dolgem času sem spet dejansko in konkretno začutila utripanje svojega srca. Hvala, Boštjan, ker nam pomagaš pokazati, da se vsaka težava lahko spremeni v uspeh. Hvala, ker nam pomagaš, da se zavemo in občutimo, da se vsaka noč enkrat konča. In sedaj vem in zaupam, da prihaja čas, ko se bo tudi moj ledeni oklep počasi stalil.

Damijana

Pozdravljen, Boštjan, končno sem zbrala moč in čas, da se ti po postavitvi družine le oglasim. Hvala ti za tvojo pomoč, izkušnja je bila nepopisna. Po mamini smrti se je moje življenje začelo sesuvati, partner me je zapustil, sin je imel nesrečo in je komaj preživel, izgubila sem službo, postala samostojna podjetnica in tavela v neznanem, ker mi ni nič uspevalo. Dolgovi so rasli in jaz sem se vrtela v začaranem krogu. Na postavitvi sem dojela, da je mama name prenesla vsa svoja bremena, hkrati pa sem začutila, da sem se

čustveno osvobodila tega, saj sem med postavitvijo čutila tudi fizične bolečine v prsih (mama je umrla za rakom na pljučih) in kasneje še hud glavobol. Vse skupaj me je zelo izčrpalo, ampak danes sem lažja in svobodna. Imam energijo, da se premaknem naprej in poiščem službo. Opazila sem tudi, da je sin končno začel dojemati, da obstajam v njegovem svetu, do zdaj me ni jemal resno in mi niti ni bil naklonjen, ubogal je samo očeta in dedka. Hvala za vso pomoč in usmeritve, čutim, da se končno postavljam na noge!

Barbara

Dober teden je od moje postavitve – prve zame. Že vas ta čas poskušam strniti vtise in dogajanja po postavitvi. Pa vsak dan prinaša toliko novega, drugačnega. Toliko čudenja. In ob koncu dne vedno nasmeh. In vsak dan bi ti lahko zapisala kaj drugega, novega. Vedno kaj dodala. In pisanje ne bi bilo nikoli zaključeno. Pa vendarle ... Olajšanje, ozaveščanje nekega dela sebe, ki ni bil čisto "moj". Pomiritev in ljubeče sprejemanje vsega. Vse se "zmehča, zgladi". Misli, čustva, dejanja so manj nasilna. Do sebe in drugih. Vse teče. In dopustim, opazujem, sprejemam. Da, včasih tudi zajočem. Ker je lepo. Ker sem imela to priložnost. In ker sem si upala. Morda zapisano zveni tipično, vendar to doživeti in dejansko občutiti – zame je to neprecenljivo. Ni bilo lahko. Je pa zato danes lepo in jutri bo še lepše. Ja, in pridem še.

Tamara

Nekaj dni po moji postavitvi družine, ko so se vsi občutki in doživetja že lepo usedli in postavili na svoje mesto, bi se tebi, Boštjan, in vsem pomočnikom rada iskreno zahvalila za to lepo izkušnjo. Moram reči, da mi je verjetno še največ spoznanja dala vloga ljubezni, ki sem jo imela priložnost odigrati kot pomočnica. Res lepo spoznanje, da ljubezen ne izbira, da ni vedno romantična, da se ne izčrpa in ne odneha, ne sodi, skrbi za druge, vendar jim prepušča svobodo izbire. Da je mir in hkrati radost ... da je resnično z nami vsemi, če ji dovolimo, da stopi v naš svet in je tako edina prava energija, ki nas povezuje. V veliko čast mi je bilo. Hvala še enkrat!

Petra

Ko sem se danes zjutraj zbudila, je bila prva moja misel, da je bila to noč po zelo dolgem času, ko sem spala, ne da bi se ponoči enkrat samkrat prebudila. Tudi sanje so bile nadvse zanimive. Še ena sprememba se je zgodila, in sicer ta, da tistega močnega bremena, ki mi tako rad pokvari jutro, zjutraj ni bilo. Ja, normalno, da ga še imam v sebi, ampak njegova teža se je začela zmanjševati. Začelo se je dogajati! Osupnile so me izjave ljudi, ki so predstavljali osebe mojega življenja. Neverjetno, ne poznamo se, nič ne vemo drug o drugem, govorili pa so mi o občutkih, ki so mi še zelo dobro znani. Boštjan, hvala, ker si se podal na to pot, da si naš duhovni vodja in odličen učitelj.

Meta

Bilo je osvobajajoče, boleče. Začelo se je odkrivati, milimeter za milimetrom. Najprej mama, dva neodgovorjena klica, doma vesel in nasmejan sin, pa še sestra, po zelo dolgem času odprt iskren pogovor. V ponedeljek in torek sem bila izčrpana, čustva so naredila svoje, sedaj se počasi umirjam. Imam pa še vedno prebliske – oče, mama ... čutim, da se bo ta zgodba še nadaljevala. Z mamom nisva še vsega razčistili, sestra pravi, da ji moram odpustiti, šele takrat bodo začele teči prave energije. Za očeta in staro mamam sem čutila, da pazita name, sem pa srečna ob spoznanju, da tudi pokojni stari oče skrbi za nas tako, kot je, ko sem bila majhna deklica in sem bila njegov sonček. Tu pride resnica na dan in prav je tako, pa naj bo boleča ali osvobajajoča. Začutila sem posebne energije, prav spoštovanje do tega, kar se dogaja na postavitvah. Hvaležna sem tebi, Boštjan, in vsem, ki prihajajo na delavnice, da s skupnimi močmi rešujemo bremena preteklosti.

Kristina

Hvala ti še enkrat, Boštjan, da si sinoči postavil mojega sina, tako da je imela moja mama možnost in priložnost, da ga končno sprejme. Zjutraj sem ga gledala, ko je šel v šolo, ganjena sem bila nad tem, da lahko naredim nekaj dobrega zanj. To čutim kot najprijetnejšo možno priložnost: da nekemu nekaj dam, za nekoga nekaj storim. Za nekoga, ki ga imam rada. Moja družina po mamini strani je sedaj drugačna, bolj logična in realna. Kakšno olajšanje v zvezi z mojo mamo! Nisem se še čisto spočila, a svet je lep. Tako je svetel, jaz pa sem optimistična, prepričana, da zmorem, umirjena in močna. Čista sem. Veselim se življenja. Toliko imam še za postoriti. Z veseljem bom. Hvala. Hvala. Hvala. Tebi in vsem, ki so sinoči prisostvovali, pomagali, podpirali ... Vse vas objemam!

Tatjana